

Mál nr. 269/2017
M og
V v. slysatryggingar ökumanns

Bifreið ekið á ljósastaur. Sjálfsvígstilraun. Skerðing bótaréttar þ. 13.7.2016

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 17.8.2017 ásamt fylgiskjölum nr. 1-6
2. Bréf V dags. 1.9.2017

Málsatvik.

Skv. lögregluskýrslu var bifreiðin sem M ók mikið skemmd á miðri akbraut Sæbrautar sem liggur til vesturs frá Laugarnesi að Kirkjusandi. Ökumaðurinn M sagði í sjúkrabifreiðinni skv. lögregluskýrslu að hann hefði ekið viljandi á ljósastaurinn sem hann ók á. Engin för voru eftir bifreiðina á vettvangi og ekkert að sjá í umhverfinu sem gæti hafa valdið þessum árekstri að sögn lögreglu. M krefst bóta úr slysatryggingu ökumanns og segir að M hafi verið settur á þunglyndislyf nokkrum vikum fyrir umferðarslysið og verði að telja fulljóst að andlegt ástand M hafi verið með þeim hætti að hann hafi ekki getað gert sér grein fyrir afleiðingum gerða sinna þar sem sjálfsvígshugsanir sóttu þungt á hann. Byggt er á því af hálfu M að M hafi ekki gert sér grein fyrir afleiðingum gerða sinna og því verði að telja að undantekningarregla 2.ml.1.mgr.89.gr. laga um váttryggingasamninga nr. 30/2004 eigi við um tilvik M og slys M því bóaskyld úr slysatryggingu ökumanns. V hafnar bótaskyldu og vísar til 1.mgr. 89.gr. laga um váttryggingasamninga nr. 30/2004. V segir óumdeilt að um tilraun til sjálfsvígs var að ræða og segir V að sú fullyrðing í málskoti að M hafi verið á lyfjum sem hafi valdið því að sjálfsvígshugsanir hafi sótt á hann séu ekki studd neinum læknisfræðilegum gögnum. Þá segir V að M hafi reynt sjálfsvíg áður og í framhaldi af því verið settur á það lyf sem hann var að taka í umrætt sinn og því hafi það verið læknisfræðilegt mat að lyfið ætti að koma í veg fyrir aðra sjálfsvígstilraun. Þá vísar V til að almenn skilgreining á slysi, sem skyndilegur utanaðkomandi atburður sem veldur meiðslum á líkama váttryggðs og gerist án vilja hans sé lögð til grundvallar í málinu.

Álit.

Í 89.gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingasamninga segir að valdi váttryggður því af ásetningi að váttryggingaratburður verður sé félagið ekki ábyrgt, en félagið beri þó ábyrgð ef váttryggður vegna aldurs eða andlegs ástands gerði sér ekki grein fyrir afleiðingum gerða sinna. Í málingu liggur fyrir að M gerði sér fulla grein fyrir afleiðingum gerða sinna og tilgangur hans var beinlínis sá að fremja sjálfsvíg. Ekki hefur verið sýnt fram á að það lyf sem M tók í umrætt sinn skv. læknisráði skipti einhverju máli í sambandi við umrætt atvik. M á því ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns hjá V.

Reykjavík 10.10 2017.
Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.